

FULL INFORMATIU **PARRÒQUIA dels SANTS** **Just i Pastor**

Sant Just Desvern, 11 d'abril de 2021 N° 15

PAU A VOSALTRES

La figura de Tomàs, en l'aparició de Jesús als deixebles reunits, pren una especial significació per a nosaltres. Sintonitzem sense dificultat amb la reacció de Tomàs, quan els altres deixebles li comuniquen que, estant ell absent, han tingut una experiència sorprenent: «Hem vist el Senyor». La seva resposta és clara: «Si no el veig... jo no creuré pas». Tomàs podria ser un home dels nostres dies. És propi de l'esperit dels nostres temps qüestionar-ho tot per progressar en coneixement científic. En aquest clima la fe queda amb freqüència desacreditada. Tomàs creia que Jesús havia mort i ressuscitat; però creure que se'l podia tornar a trobar personalment, i que es podia tornar a parlar amb ell com abans de la seva mort, era quelcom molt difícil d'acceptar sense "tocar-lo" abans. Tomàs era partidari de viure "en absència de Jesús", tal com pensen avui molts creients que es comporten com si la vida i la salvació del món depengués només d'ells. Creure en Jesucrist ressuscitat és certament un acte personal que compromet cadascú dels qui ho creuen. Però aquest acte de fe descansa també sobre la fe i el testimoni d'una comunitat sencera de creients. Al final, Tomàs a prop dels altres deixebles trobà Crist, bé ho demostra la seva declaració de fe: "Senyor meu i Déu meu". Aquesta trobada personal i íntima es va fer realitat en el cor de tota la primera comunitat cristiana. Ahir, com avui, Crist es fa present en el testimoni de les comunitats que constitueixen l'Església. La fe, per molt personal que sigui, no pot ser tan sols individual i aïllada, ja que per naturalesa és també comunitària. La llum pasqual ens diu que el Crist, crucificat, viu enmig d'una Església de germans. Reunits en el seu nom, el Senyor és enmig nostre. Ell ens dona la seva força i posa a les nostres mans l'esdevenidor del món. En les aparicions del ressuscitat que van viure els deixebles, Jesús va deixar en mans dels seus amics una missió que té, i tindrà sempre, vigència: la instauració en aquest món que tendeix a la foscor, la força salvadora del Regnat de Déu.

Viure normalment de la certesa de fe, la que sosté que Crist ha ressuscitat, vol dir que volem i podem seguir lluitant contra el mal que hi ha en el món? Reconeixem en la fe les motivacions per a la cura de la natura i dels germans i germanes més fràgils?

Que en sou de bo, Senyor, perdura eternament el vostre amor. Feu que els cristians descobrim la nostra tasca dins la creació i que, en celebrar la Pasqua d'aquest any, creixem en la fe i en l'amor gràcies al baptisme que ens ha fet fills vostres i animats per l'Esperit que perdona tots els pecats. Gràcies Déu nostre. Amén.**

ECOPARROQUIES

COMENTARIO AL EVANGELIO :

«Recibid el Espíritu Santo. A quienes perdonéis los pecados, les quedan perdonados»

Hoy, Domingo II de Pascua, completamos la octava de este tiempo litúrgico, una de las dos octavas —juntamente con la de Navidad— que en la liturgia renovada por el Concilio Vaticano II han quedado. Durante ocho días contemplamos el mismo misterio y tratamos de profundizar en él bajo la luz del Espíritu Santo.

Por designio del Papa San Juan Pablo II, este domingo se llama Domingo de la Divina Misericordia. Se trata de algo que va mucho más allá que una devoción particular. Como ha explicado el Santo Padre en su encíclica *Dives in misericordia*, la Divina Misericordia es la manifestación amorosa de Dios en una historia herida por el pecado. “Misericordia” proviene de dos palabras: “Miseria” y “Cor”. Dios pone nuestra mísera situación debida al pecado en su corazón de Padre, que es fiel a sus designios. Jesucristo, muerto y resucitado, es la suprema manifestación y actuación de la Divina Misericordia. «Tanto amó Dios al mundo que le entregó a su Hijo Unigénito» (Jn 3,16) y lo ha enviado a la muerte para que fuésemos salvados. «Para redimir al esclavo ha sacrificado al Hijo», hemos proclamado en el Pregón pascual de la Vigilia. Y, una vez resucitado, lo ha constituido en fuente de salvación para todos los que creen en Él. Por la fe y la conversión acogemos el tesoro de la Divina Misericordia.

La Santa Madre Iglesia, que quiere que sus hijos vivan de la vida del resucitado, manda que —al menos por Pascua— se comulgue y que se haga en gracia de Dios. La cincuentena pascual es el tiempo oportuno para el cumplimiento pascual. Es un buen momento para confesarse y acoger el poder de perdonar los pecados que el Señor resucitado ha conferido a su Iglesia, ya que Él dijo sólo a los Apóstoles: «Recibid el Espíritu Santo. A quienes perdonéis los pecados, les quedan perdonados» (Jn 20,22-23). Así acudiremos a las fuentes de la Divina Misericordia. Y no dudemos en llevar a nuestros amigos a estas fuentes de vida: a la Eucaristía y a la Penitencia. Jesús resucitado cuenta con nosotros.

Rev. D. Joan Ant. Mateo i García (*Tremp, Lleida*)

INTENCIONS DE MISSA DE LA SETMANA

DISSABTE	10	20h.	
DIUMENGE	11	11h. 13h.	Pro populo
DILLUNS	12	20h.	Missa per les víctimes de la pandèmia (Difunts, malalts i vius.)
DIVENDRES	16	20h.	Francesc, Josep i M ^a Carmen
DISSABTE	17	20h.	MISSA FAMILIAR
DIUMENGE	18	11h. 13h	Pro Populo difunts família Junquera-Ezquerria

REUNIÓ DE PARES I MARES NENS/AS DE PRIMERA COMUNIÓ

DIJOUS dia 15 d'Abril a les 20,30h.

MISSA FAMILIAR

DISSABTE dia 17 a les 20h.

OCUPAR-SE DELS AFECTATS PER LA PANDÈMIA

El Vaticà ha publicat un document per **ajudar a acompanyar** persones amb **difficultats psicològiques** arran de la pandèmia del coronavirus. L'ha presentat, el dimecres 7 d'abril, el Dicasteri per al Servei del Desenvolupament Humà Integral. El text assenyala quins són els col·lectius especialment vulnerables en l'àmbit de la salut mental i descriu l'experiència de **l'angoixa, la desesperació i el pensament del suïcidi**. I fa una crida a la comunitat eclesial a **acollir, cuidar i sanar** aquestes realitats. Porta per títol '**Membres d'un sol cos, estimats per un únic amor**'. El Dicasteri insisteix en què cal aplicar criteris d'equitat i de justícia a l'accés a la sanitat i recorda que les comunitats més vulnerables han estat més exposades a la pandèmia. Un acompanyament que mai pot descuidar l'oració i que acaba amb el següent text:

*Dios, **Padre** nuestro, ternura infinita, tú conoces a cada uno, con su historia, sus esperanzas, sus heridas y su deseo de ser amado. Ven y únete a nosotros, en la intimidad de nuestras vidas y danos tu confianza, tanto en días felices como en noches inquietas. **Jesús**, Hermano nuestro, Tú que te has acercado a los hombres y mujeres, heridos por su vida, en su cuerpo y en su vida interior, ven a levantarte y sanarnos, con tu Palabra, tu Amor y tu Perdón. **Espíritu Santo** que renueva y da aliento, ven a visitar a los que pasan por la soledad y a quienes les cuesta creer en un mañana feliz. Apoya a quienes traen cercanía y consuelo. Da a todos paciencia y paz interior. Amén.*
